

Kúria

végzése

Az ügy száma: Bfv.III.617/2021/8.

A határozat szintje: felülvizsgálat

A tanács tagjai: Molnár Ferencné dr., a tanács elnöke

Dr. Varga Eszter, előadó bíró

Dr. Bartkó Levente, bíró

Az eljárás helye: Budapest

Az eljárás formája: tanácsülés

Az ülés napja: 2022. március 28.

Az ügy tárgya: költségvetési csalás büntette és más bűncselekmény

Terhelt: I. rendű

II. rendű

III. rendű

Első fok: Nyíregyházi Járásbíróság, 2.B.190/2020/9., ítélet, tárgyalás,

2020. október 8.

Másodfok: Nyíregyházi Törvényszék, 2.Bf.445/2020/6., ítélet, tanácsülés,

2021. február 24.

Az indítvány előterjesztője: az I. rendű, a II. rendű és a III. rendű terhelt védője

Az indítvány iránya: az I. rendű, a II. rendű és a III. rendű terhelt javára

Rendelkező rész

A Kúria a költségvetési csalás büntette és más bűncselekmény miatt az I. rendű terhelt és társai ellen folyamatban volt büntetőügyben az I. rendű, a II. rendű és a III. rendű terhelt védője által benyújtott felülvizsgálati indítványt elbírálva a Nyíregyházi Járásbíróság 2.B.190/2020/9. számú, illetve a Nyíregyházi Törvényszék 2.Bf.445/2020/6. számú ítéletét az I. rendű, a II. rendű és a III. rendű terhelt tekintetében hatályában fenntartja.

A Kúria végzése ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye, s ebben az ügyben az indítvány előterjesztője, valamint azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

Indokolás

I.

[1] A Nyíregyházi Járásbíróság a 2020. október 8-án kihirdetett 2.B.190/2020/9. számú ítéletével az I. rendű terheltet költségvetési csalás büntette [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont, (4) bekezdés b) pont] és társtettesként elkövetett közokirat-hamisítás büntette [Btk. 342. § (1) bekezdés c) pont] miatt megrovásban részesítette.

A II. rendű terheltet költségvetési csalás büntette [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont, (4) bekezdés b) pont] és társtettesként elkövetett közokirat-hamisítás büntette [Btk. 342. § (1) bekezdés c) pont] miatt megrovásban részesítette.

A III. rendű terheltet költségvetési csalás büntette [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont, (3) bekezdés b) pont] és 6 rendbeli társtettesként elkövetett közokirat-hamisítás büntette [Btk. 342. § (1) bekezdés c) pont] miatt halmazati büntetésül 10 hónap, végrehajtásában 1 évi próbaidőre felfüggesztett börtön fokozatú szabadságvesztésre ítélte. Rendelkezett arról, hogy

a szabadságvesztés végrehajtása esetén a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontja a büntetés kétharmad részének, de legkevesebb három hónapnak a kitöltését követő nap, valamint a bűnügyi költség viseléséről.

[2] Kétirányú fellebbezés alapján eljárva a Nyíregyházi Törvényszék mint másodfokú bíróság a 2021. február 24-én kihirdetett 2.Bf.445/2020/6. számú ítéletével az elsőfokú ítéletet megváltoztatta. Az I. rendű és a II. rendű terhelttel szemben kiszabott megrovás intézkedést 1-1 év, végrehajtásában 2 évi próbaidőre felfüggesztett börtön fokozatú szabadságvesztés büntetésre, és 200-200 napi tétel, napi tételenként 1.000-1.000 forint, összesen 200.000-200.000 forint pénzbüntetésre súlyosította. Rendelkezett arról, hogy a szabadságvesztés végrehajtása esetén a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontja a büntetés kétharmad részének, de legkevesebb három hónapnak a kitöltését követő nap. Egyebekben az elsőfokú ítéletet az I. rendű, a II. rendű és a III. rendű terhelt tekintetében helybenhagyta.

[3] A jogerős tényállás szerint 2013. augusztus 30. napján kelt a Magyarország honosítási okirata, mellyel a terhelteket az 1993. évi LV. törvény 4. § (3) bekezdése alapján honosította. A terheltek 2014. január 24. napján tették le az állampolgársági esküt.

Az I. rendű és a II. rendű terhelt 2014. január 1. és 2017. november 15. napja közötti időszakban, a III. rendű terhelt 2014. január 1. és 2018. január 31. napja közötti időszakban életvitelszerűen nem éltek Magyarországon.

A polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartásáról szóló 1992. évi LXVI. törvény 5. § (2) bekezdése értelmében: a polgár lakóhelye: annak a lakásnak a címe, amelyben a polgár él. A lakcímbeljelentés szempontjából lakásnak tekintendő az az egy vagy több lakóhelyiségből álló épület vagy épületrész, amelyet a polgár életvitelszerűen otthonául használ, továbbá – a külföldön élő magyar és nem magyar állampolgárok kivételével – az a helyiség, ahol valaki szükségből lakik, vagy – amennyiben más lakása nincs – megszáll. Lakóhelyet tehát csak akkor szabad bejegyeztetni a lakcímnnyilvántartásba, ha a polgár ténylegesen életvitelszerűen a címen lakik.

1/a.) Az I. rendű, a II. rendű és a III. rendű terhelt 2014. év elején megállapodtak egy egyéb érdekelt személlyel abban, hogy az ő haszonélvezete alatt álló címre úgy jegyeztetnek be állandó lakóhelyet a lakcímnnyilvántartásba, hogy ténylegesen nem fognak az ingatlanon élni.

2014. február 11. napján a lakcímbeljelentő lapok Járási Hivatalhoz való benyújtásával a terheltek valótlan tartalmú nyilatkozatot tettek – mivel tudták, hogy az I. rendű, a II. rendű és a III. rendű terheltek életvitelszerűen nem fognak a hivatkozott ingatlanon élni –, melyre tekintettel a közhiteles lakcímnnyilvántartásba valótlan adatot jegyeztek be a polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartásáról szóló 1992. évi LXVI. törvény alapján.

A terheltek valótlan lakcíme mellett a III. rendű terhelt két gyermekének a lakcímét is bejegyezték erre a címre, holott ők sem laktak életvitelszerűen itt.

A Község Önkormányzatának jegyzője 2017. március 14. napján az I. rendű, a II. rendű és a III. rendű terhelt kapcsán hivatalból az állandó lakcím valódiságának ellenőrzése kapcsán

helyszíni szemle lefolytatását rendelte el. Az eljáró hatóság a 2017. március 24. napján megtartott szemle során megállapította, hogy az I. rendű, a II. rendű és a III. rendű terheltek életvitelszerűen nem élnek a hivatkozott ingatlanon, melyre tekintettel az állandó lakcímet érvénytelenítette.

Az egyéb érdekelt személy azzal a magatartásával, hogy aláírta az I. rendű, a II. rendű és a III. rendű terhelt esetében az állandó lakóhely létesítésére irányuló bejelentőlapot, hozzájárult ahhoz, hogy a közhiteles lakcímnyilvántartásba a terheltek, valamint a III. rendű terhelt két gyermekének lakcíme kapcsán valótlan adatok kerüljenek bejegyzésre.

A Község Önkormányzatának jegyzője 2017. április 27. napján kelt határozatával érvénytelenítette a terheltek lakcímét.

1/b.) Ezt követően a III. rendű terhelt, valamint gyermekei 2017. május 17. napján állandó lakóhelyet egy másik helységben jegyeztettek be. Ez az állandó lakóhely is fiktív volt, mivel a III. rendű terhelt és gyermekei a fenti lakcímhez tartozó ingatlanon sem éltek, melyet a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Kormányhivatal Nyíregyházi Járási Hivatal is megállapított.

A társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény 1. § (2) bekezdésében foglaltak alapján a szociális biztonsági tárgyú nemzetközi szerződés, illetve szociálpolitikai egyezmény hatálya alá tartozó személyre e törvény rendelkezéseit az adott nemzetközi szerződés (egyezmény) szabályai szerint kell alkalmazni, tehát akkor jogosult valaki öregségi nyugdíj ellátásra, amennyiben az érintett személy belföldinek minősül, azaz állandó lakóhellyel rendelkezik Magyarország területén.

A Magyar-Szovjet Szociálpolitikai Egyezmény 9. cikk 1. bekezdése értelmében a nyugellátást annak a szerződő félnek az illetékes szerve állapítja meg és folyósítja saját államának jogszabályai szerint és saját terhére, melynek területén a jogosultnak a kérelem benyújtásakor állandó lakóhelye van. Állandó lakóhely alatt – az ideiglenes tartózkodási hellyel ellentétben – azt a helyet kell érteni, ahol az Egyezmény hatálya alá tartozó személy végleges szándékkal és az illetékes hatóságok hozzájárulásával letelepedett. Az állandó lakóhelyről szóló rendelkezés a 7/1964. (VIII. 30.) számú MüM rendelet 1. §-ában került megállapításra.

2/a.) Az I. rendű terhelt 2015. február 27-i keltezéssel nyugdíjellátást igényelt, melynek során a valótlan a címet lakó- és tartózkodási helyként tüntette fel azért, hogy megtéve az ellátásra való jogosultságot megállapító szervet. Ennek következtében a MÁK az I. rendű terhelt részére 2015. május 1. napjától 2018. február 28. napjáig összesen 6.488.970 forint nyugdíjat fizetett ki jogosulatlanul tekintettel arra, hogy az I. rendű terhelt Magyarországon valós állandó lakóhellyel nem rendelkezett. Az I. rendű terhelt fenti magatartása következtében a költségvetésnek 6.488.970 forint vagyoni hátránya keletkezett, miközben az I. rendű terhelt ugyanilyen összeggel gazdagodott. Ehhez az egyéb érdekelt személy a valótlan magyarországi lakcím létesítésével segítséget nyújtott.

A nyugdíjmegállapító szerv a későbbiekben észlelte az igénylés jogosulatlan mivoltát, ezért a nyugdíjjogosultságot megállapító és módosító határozatait 2018. április 19-én visszavonta, és a jogosulatlanul kiutalt nyugdíj visszafizetését írta elő. Az I. rendű terhelt vonatkozásában

megállapított és folyósított nyugdíjból havi 81.489 forint levonást eszközölnek annak érdekében, hogy a jogosulatlanul kiutalt nyugdíjat visszafizesse, ezáltal a vagyoni hátrány részben térült meg, a megtérülése folyamatos.

2/b.) A II. rendű terhelt 2015. január 5-i kelezésű nyugdíjellátást igényelt, melynek során magát valótlanul állandó lakosként tüntette fel azért, hogy megtévesse az ellátásra való jogosultságot megállapító szervet. A MÁK a II. rendű terhelt részére 2016. január 1. napjától 2018. február 28. napjáig összesen 5.186.955 forint nyugdíjat fizetett ki jogosulatlanul tekintettel arra, hogy a II. rendű terhelt Magyarországon valós állandó lakóhellyel nem rendelkezett. A II. rendű terhelt magatartása következtében a költségvetésnek 5.186.955 forint összegű vagyoni hátránya keletkezett, miközben a II. rendű terhelt ugyanilyen összeggel gazdagodott. Ehhez az egyéb érdekelt személy a valótlan magyarországi lakcím létesítésével segítséget nyújtott. A nyugdíjmegállapító szerv a későbbiekben észlelte az igénylés jogosulatlan mivoltát, ezért a nyugdíjjogosultságot megállapító és módosító határozatait visszavonta, és a jogosulatlanul kiutalt nyugdíj visszafizetését írta elő.

A családok ellátásáról szóló 1998. évi LXXXIV. törvény 2. §-ára tekintettel családtámogatási ellátásra azon személyek jogosultak, akik Magyarországon életvitelszerűen élnek. A III. rendű terhelt gyermekei után a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Kormányhivatal Nyíregyházi Járási Hivatalától 2014. június 18-i kelezéssel családi pótlékot igényelt, melynek során magát valótlanul egy magyarországi címen lakosként, 2017. május 17. napjától egy másik magyarországi címen lakosként tüntette fel azért, hogy rendszeres családi pótlékot vehessen igénybe.

A járási hivatal a III. rendű terhelt részére 2015. február 1. napjától 2018. január 31. napjáig összesen 957.600 forint családi pótlékot fizetett ki jogosulatlanul, melynek következtében a költségvetésnek 957.600 forint összegű vagyoni hátránya keletkezett. A folyósító szerv a későbbiekben – észlelve a jogosulatlan igénylést – határozatban 2018. március 7-én kötelezte a III. rendű terheltet a jogosulatlanul igénybe vett ellátás visszafizetésére, a megtérülés biztosítva van. Ehhez az egyéb érdekelt személy a valótlan magyarországi lakcím létesítésével segítséget nyújtott.

II.

[4] A bíróság jogerős ügydöntő határozata ellen az I. rendű, a II. rendű és a III. rendű terhelt védője terjesztett elő felülvizsgálati indítványt a Be. 649. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontjára hivatkozással, a terheltek felmentése érdekében.

[5] Sérelmezte, hogy a bíróság elutasította a bizonyítási indítványát a külföldi hatóságok megkeresésére vonatkozóan, ezáltal szerinte egyoldalú ítélet született. Álláspontja szerint a terheltektől nem volt elvárható, hogy rögtön „életvitelszerű” letelepedést hajtsanak végre.

Kifogásolta a Község Önkormányzat jegyzőjének a helyszíni eljárását, amire a védő szerint nem volt a jegyzőnek jogszabályi felhatalmazása.

[6] Álláspontja szerint a terheltek vonatkozásában fennállt a Btk. 15. §-ában írt büntethetőséget kizáró ok, a tévedés. Kifejtette, hogy a terheltek ténybeli tévedésben voltak, hiszen a helyi ismeretekkel nem rendelkező, más laikus személyek elmondásán alapuló fiktív lakcímbjelentés ténybeli tévedésnek tekintendő. A terheltek mind külföldön, mind Magyarországon olyan tájékoztatást kaptak, hogy áttelepülésük előfeltétele az, hogy Magyarországon érvényes lakcímmel rendelkezzenek. A terheltek ennek szellemében jártak el, ezért költségvetési csalás büntette nem róható a terhükre. A terheltek célja nem a magasabb nyugdíj elérése volt, hanem mindhárman reménykedtek az áttelepülésük zavartalan megoldásában.

[7] Az indítványozó szerint a lakóhely, az életvitelszerű ottlakás, a tartózkodási hely és egyéb fogalmak keveredése áll fenn jelenleg is, amely számtalan ügyet generál a bűnügyeken kívül a munkajog, a társadalombiztosítás és a közigazgatás rendszerében. Amíg a normavilágosság sérelme fennáll, az idő alatt a terheltek joggal hivatkozhatnak tévedésre.

[8] Vitatta, hogy jelen esetben a hasonló jellegű bűncselekmények elszaporodottsága mint súlyosító körülmény figyelembe vehető lenne.

[9] A Legfőbb Ügyészség BF.748/2021/2. számú átiratában a felülvizsgálati indítványt törvényben kizártnak tartotta. Kifejtette, hogy a felülvizsgálati eljárásban a bíróság bizonyítékértékelő tevékenysége nem vitatható, az ítéleti tényállás megalapozottsága nem vonható kétségbe.

[10] Álláspontja szerint az irányadó tényállásban a terheltek tévedésére utaló körülmény nem érhető tetten, és olyan megállapítás sem szerepel benne, amelyből a terheltek esetleges tévedésére lenne következtetés levonható. Ennek hiányában a felülvizsgálati indítvány érvei nem jogi következtetésre, hanem az irányadó tényállástól eltérő tényekre, és a bizonyítékok ismételt mérlegelésére vonatkoznak, amelyek felülvizsgálatára nincs törvényi lehetőség.

[11] Mindezek alapján indítványozta, hogy a Kúria a Be. 660. § (1) bekezdése szerinti tanácsülésen a jogerős ítéletet hatályában tartsa fenn.

[12] A védő a Legfőbb Ügyészség indítványára tett észrevételében kifejtette, hogy a felülvizsgálati indítványban nem a tényállást vitatta. Mind az első-, mind a másodfokú ítélettel szemben a kifogása az volt, hogy a feltárt adatok jogi értékelése során szem elől tévesztették azt, hogy a terheltek az eljárásuk során tévedésben voltak.

[13] A Kúria a felülvizsgálati indítványt a Be. 660. § (1) bekezdése szerint tanácsülésen bírálta el.

[14] A védő felülvizsgálati indítványa nem alapos.

[15] A felülvizsgálat rendkívüli jogorvoslat, a jogerős, a vádról rendelkező ügydöntő határozattal szemben jogi – nem ténybeli – okból terjeszthető elő. Kizárólag a Be. 648. § a)-d) pontjában megjelölt anyagi és eljárásjogi okokra hivatkozással vehető igénybe, a felülvizsgálati okok köre nem bővíthető.

[16] A Be. 650. § (2) bekezdése szerint felülvizsgálati indítványban a jogerős ügydöntő határozat által megállapított tényállás nem támadható. A jogkövetkeztetések – így a bűnösség vagy a jogi minősítés megállapításának – helyessége kizárólag az irányadó tényállás alapulvételével vizsgálható.

[17] A Be. 649. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja alapján a bíróság jogerős ügydöntő határozata ellen felülvizsgálati indítvány terjeszthető elő, ha a bíróság a büntető anyagi jog szabályainak megsértésével állapította meg a terhelt bűnösségét.

[18] Nem sértett törvényt az eljáró bíróság, amikor az I. rendű és a II. rendű terhelt bűnösségét költségvetési csalás büntetében [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont, (4) bekezdés b) pont], míg a III. rendű terhelt bűnösségét költségvetési csalás büntetében [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont, (3) bekezdés b) pont], az I. rendű és II. rendű terhelt bűnösségét társtettesként elkövetett közokirat hamisítás büntetében – a III. rendű terhelt esetében 6 rendbeli – [Btk. 342. § (1) bekezdés c) pont] is megállapította.

[19] Az indítvány kifogása arra vonatkozó, hogy a cselekmények elkövetésekor a terheltek ténybeli tévedésben voltak.

[20] A Btk. 396. § (1) bekezdés a) pontja szerint, aki a költségvetésbe történő befizetési kötelezettség vagy költségvetésből származó pénzeszközök vonatkozásában más tévedésbe ejt, tévedésben tart, valótlan tartalmú nyilatkozatot tesz, vagy a valós tény elhallgatja, és ezzel egy vagy több költségvetésnek vagyoni hátrányt okoz, a költségvetési csalás büntettét követi el.

[21] A Btk. 342. § (1) bekezdés c) pontja alapján, aki közreműködik abban, hogy jog vagy kötelezettség létezésére, megváltozására vagy megszűnésére vonatkozó valótlan adatot, tény nyilatkozatot foglaljanak közokiratba, a közokirat-hamisítás büntettét követi el.

[22] A Btk. 15. § d) pontja alapján az elkövető büntethetőségét, illetve a cselekmény büntetendőségét kizárja vagy korlátozza a tévedés.

[23] A törvény ténybeli tévedés és a társadalomra veszélyességben való tévedést megkülönbözteti. A ténybeli tévedés a szándékosságot és ezzel a cselekmény tényállásszerűségét zárhatja ki, a társadalomra veszélyességben való tévedés pedig a szándékos bűnösséget. Ennek következtében a cselekmény vagy nem bűncselekmény, vagy csupán gondatlanságból elkövetett bűncselekmény lesz.

[24] A szándékosság értelmi oldala a törvényi tényállás tárgyi elemeinek megfelelő tényekre terjed ki. Lényeges a tévedés, ha ilyen tényre vonatkozik. Ténybeli tévedésről tehát akkor beszélünk, ha a tényállásszerű cselekményt megvalósító személy tudata az elkövetéskor nem fogta át a konkrét bűncselekmény törvényi tényállásának valamennyi tárgyi oldali ismervét. A ténybeli tévedés akkor zárja ki a büntetőjogi felelősséget, ha az olyan tényállási elemre vonatkozik, amit a szándékosságnak át kell fognia.

[25] Jelen ügyben azonban az irányadó tényállás nem rögzít olyan körülményeket, amelyek alapján következtetés vonható arra, hogy a felrótt bűncselekmények esetében a terheltek tévedésben lettek, vagy lehettek volna.

[26] A következetes ítélkezési gyakorlat szerint a bíróság tényfelderítési kötelezettsége kiterjed minden, a büntetőjogi elbírálás szempontjából lényeges, releváns jelenségre. Az ennek eredményeként az ítéleti tényállás személyi és történeti részében rögzített ténymegállapítások nem kizárólag fizikai jellegű külső történések, de ún. belső történések, tudati tények is lehetnek.

[27] A bírói ténymegállapítások sem a fizikai, sem pedig a tudati tények vonatkozásában nem jogi fogalmak, a törvény általános, illetve különös részében szereplő vagy a jogtudomány és a joggyakorlat által értelmezett jogi kategóriák (szándékosság, gondatlanság, különös kegyetlenség, szándékerősítő jelenlét stb.), hanem konkrét tények, cselekmények. Ilyen – jelen ügyben – a terhelteknek az ellátásra való jogosultságot megállapító szerv megtévesztésére vonatkozó tudata.

[28] Az irányadó tényállás egyértelműen tartalmazza, hogy az I. rendű és a II. rendű terhelt nyugdíjellátást igényelt, melynek során magát valótlanul magyarországi állandó lakosként tüntette fel azért, hogy megtéveszse az ellátásra való jogosultságot megállapító szervet. Ennek következtében a MÁK az I. rendű terhelt részére 2015. május 1. napjától 2018. február 28. napjáig összesen 6.488.970 forint nyugdíjat, míg a II. rendű terhelt részére 2016. január 1. napjától 2018. február 28. napjáig összesen 5.186.95 forint nyugdíjat fizetett ki jogosulatlanul tekintettel arra, hogy az I. rendű és a II. rendű terhelt Magyarországon valós állandó lakóhellyel nem rendelkezett (Nyíregyházi Járásbíróság 2.B.190/2020/9. számú ítélet 5. oldal 4-5. bekezdés, 6. oldal 1-2. bekezdés). Továbbá megállapította, hogy a III. rendű terhelt gyermekei után családi pótlékot igényelt, melynek során magát valótlanul egy címen magyarországi állandó lakosként, 2017. május 17. napjától egy másik címen magyarországi lakosként tüntette fel azért, hogy rendszeres családi pótlékot vehessen igénybe. A járási hivatal a III. rendű terhelt részére 2015. február 1. napjától 2018. január 31. napjáig összesen 957.000 forint családi pótlékot fizetett ki jogosulatlanul.

[29] A másodfokú bíróság a tévedés ténybeli alapját, a terheltek tudattartalmát érintő vizsgálatot elvégezte. Helyesen indokolta, hogy tényként állapítható meg, hogy a terheltek életvitelszerűen nem tartózkodtak az egyik, valamint a III. rendű terhelt a másik lakcímen. Rámutatott, hogy a védő által hivatkozott, a Magyar Államkincstár által a Magyar-Szovjet Szociálpolitikai Egyezményről kiadott tájékoztatás szerint lakóhely alatt azt a helyet kell érteni – a tartózkodási hellyel ellentétben –, ahol a kérelmező az illetékes hatóság engedélyével letelepedett, és életvitelszerűen tartózkodik. Kifejtette, hogy az Okmányirodán jegyzőkönyvbe vett, a terheltek által tett nyilatkozatból – mely szerint a külföldi ország

területét végleges letelepedés szándékával el kívánják hagyni, Magyarországon kívánnak letelepedni – megállapítható, hogy nem voltak tévedésben, nem gondolták azt, hogy nekik ténylegesen nem kell Magyarországon élniük. Az I. rendű és a II. rendű terhelt a nyugdíjigény bejelentéséről szóló nyomtatványon lakóhelyként és tartózkodási helyként is a magyarországi ingatlant tüntették fel. Míg a III. rendű terhelt által kiállított kérelemhez csatolt tájékoztatás és útmutató elnevezésű iratban egyértelműen szerepel, hogy a kérelmen azon lakcímet kell feltüntetni, ahol a kérelmező életvitelszerűen tartózkodik. Megállapította, hogy a terheltek szándékosan jártak el, a valótlan lakcímbeljelentésük oka az volt, hogy igénybe vehessék az ellátásokat (Nyíregyházi Törvényszék 2.Bf.445/2020/6. számú ítélet 11. oldal utolsó bekezdés, 12. oldal 1., 3., 4., 5., 9. és 10. bekezdés).

[30] A hivatkozottaktól eltérő ténymegállapítást, körülményt az irányadó tényállás nem tartalmaz.

[31] Mindezek alapján a terheltek tévedésre való hivatkozása nyilvánvalóan alaptalan.

[32] Nem sértett tehát törvényt az eljáró bíróság, amikor az I. rendű és a II. rendű terhelt büntetőjogi felelősségét költségvetési csalás büntettségében [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont, (4) bekezdés b) pont] és társtettesként elkövetett közokirat-hamisítás büntettségében [Btk. 342. § (1) bekezdés c) pont], valamint a III. rendű terhelt büntetőjogi felelősségét költségvetési csalás büntettségében [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont, (3) bekezdés b) pont] és 6 rendbeli közokirat-hamisítás büntettségében [Btk. 342. § (1) bekezdés c) pont] megállapította, és törvényes a cselekmények minősítése is.

[33] A Be. 659. § (1) bekezdése alapján a bizonyítékok ismételt és eltérő értékelésének, valamint bizonyítás felvételének nincs helye. A felülvizsgálati indítvány elbírálásakor a jogerős ügydöntő határozatban megállapított tényállás az irányadó.

[34] Ez azt jelenti, hogy felülvizsgálatban a tényállás megalapozottsága, a bizonyítékok mikénti mérlegelése nem vitatható.

[35] Ezzel szemben a védő a külföldi hatóságok megkeresésére irányuló bizonyítási indítványának elutasítását kifogásolta. Erre azonban a felülvizsgálati eljárásban nincs lehetőség, az indítvány e részében törvényben kizárt.

[36] A bíróság mérlegelési jogkörébe tartozik továbbá, hogy adott esetben mit tekint enyhítő vagy súlyosító körülménynek, s azt miként értékeli. Anyagi jogi felülvizsgálat tárgyát önmagában a büntetéskiszabási tényezők értékelése nem képezi, így felülvizsgálatban az nem támadható, illetve az sem vizsgálható, hogy a bíróság miként vette figyelembe a büntetéskiszabás során irányadó szempontokat.

[37] Ekként a Kúria – miután nem észlelt olyan eljárási szabálysértést sem, amelynek felülvizsgálatára a Be. 659. § (6) bekezdése alapján hivatalból köteles – a felülvizsgálati indítványnak nem adott helyt, és a megtámadott határozatokat a Be. 662. § (1) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

IV.

[38] A Kúria határozata elleni fellebbezést a Be. 6. § (4) bekezdése, a felülvizsgálatot pedig a Be. 650. § (1) bekezdés b) pontja zárja ki.

[39] A Be. 652. § (6) bekezdése szerint minden jogosult csak egy ízben nyújthat be felülvizsgálati indítványt, kivéve, ha az újabb felülvizsgálati indítvány benyújtása a Be. 649. § (3)-(5) bekezdésén alapul. A Be. 652. § (7) bekezdése pedig úgy rendelkezik, hogy felülvizsgálati indítvány ugyanazon tartalommal csak egyszer nyújtható be. Az ugyanazon jogosult által ismételten előterjesztett, illetve az azonos tartalommal ismételten előterjesztett indítványt a Kúria érdemi indokolás nélkül elutasíthatja [Be. 656. § (4) bekezdés].

Budapest, 2022. március 28.

Molnár Ferencné dr. s.k. a tanács elnöke, Dr. Varga Eszter s.k. előadó bíró, Dr. Bartkó Levente s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő

BÉ